

Legea apărării naționale a României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Apărarea națională cuprinde ansamblul de decizii, măsuri și acțiuni adoptate și desfășurate de statul român, prin utilizarea instrumentelor politice, diplomatice, informaționale, militare, de ordine și siguranță publică, economice, financiare, de informații și juridice, fără a se limita la acestea, în scopul de a garanta suveranitatea, independența și unitatea statului, integritatea teritorială a țării și democrația constituțională.

(2) Apărarea națională se realizează atât în context național, al apărării colective în cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord și în cadrul politicii de securitate și apărare comună a Uniunii Europene, cât și în cadrul unor coaliții.

Art. 2. – (1) Deciziile, măsurile și acțiunile privind apărarea națională sunt planificate și desfășurate de către autoritățile și instituțiile publice, potrivit Constituției României și legislației naționale în vigoare.

(2) Politicile publice elaborate și implementate de autoritățile publice contribuie, potrivit competențelor și responsabilităților acestora, la apărarea națională.

(3) Punerea în practică a deciziilor, măsurilor și acțiunilor privind apărarea națională este obligatorie pentru toți cetățenii țării, pentru autoritățile și instituțiile publice și pentru toți operatorii economici, indiferent de forma de proprietate.

(4) Deciziile, măsurile și acțiunile adoptate și desfășurate de statul român privind apărarea națională sunt obligatorii pentru toți cetățenii țării, pentru autoritățile și instituțiile publice și pentru toți operatorii economici, indiferent de forma de proprietate.

Art. 3. – Planificarea apărării se organizează și se desfășoară conform legii.

Art. 4. – (1) În caz de agresiune armată îndreptată împotriva țării, riposta cuprinde formele corespunzătoare în care sunt angajate toate resursele umane, materiale și financiare necesare respingerii acesteia.

(2) Pe durata situațiilor de criză și a stărilor excepționale, autoritățile și instituțiile publice pun în aplicare, gradual, măsurile corespunzătoare în domeniile diplomatic, informațional, militar, ordine și siguranță publică, economic, financiar, de informații și juridic, precum și în alte domenii, dispuse în condițiile legii.

(3) Parlamentul României aprobă angajarea unor capabilități militare și nonmilitare pe teritoriul statului român sau în afara acestuia, pentru contracararea amenințărilor hibride, la propunerea Președintelui României, după consultarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(4) Președintele României poate dispune, la propunerea prim-ministrului, măsurile necesare pentru protejarea cetățenilor români aflați în pericol în afara teritoriului național, conform legii.

CAPITOLUL II

Structura sistemului național de apărare

Art. 5. – Sistemul național de apărare cuprinde: conducerea, forțele destinate apărării, resursele, infrastructura teritorială.

Art. 6. – (1) Conducerea sistemului național de apărare este un atribut exclusiv și inalienabil al autorităților constituționale ale statului și se realizează prin: Parlament, Președintele României, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Guvernul României, Ministerul Apărării Naționale, instituțiile publice și autoritățile administrației publice cu atribuții în domeniul apărării naționale.

(2) Ministerul Apărării Naționale asigură integrarea și conducerea, într-o concepție unitară, a acțiunilor tuturor forțelor destinate apărării țării, conform legii și planurilor în vigoare.

Art. 7. – (1) La nivel strategic, conducerea este unică și se exercită conform Constituției României și legii.

(2) Conducerea acțiunilor militare la nivel strategic se realizează prin Centrul Național Militar de Comandă.

(3) Pe timpul stării de asediu, de mobilizare ori de război și în caz de agresiune armată, Centrul Național Militar de Comandă se subordonează direct Consiliului Suprem de Apărare a Țării, iar comandantul centrului este șeful Statului Major al Apărării.

(4) În afara stărilor prevăzute la alin. (3), Centrul Național Militar de Comandă funcționează ca nucleu în subordinea șefului Statului Major al Apărării.

(5) Structura organizatorică și atribuțiile Centrului Național Militar de Comandă se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(6) Centrul Național Militar de Comandă se completează la nevoie, gradual, cu specialiști din cadrul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale.

(7) Centrul Național Militar de Comandă coordonează sprijinul națiunii gazdă pentru forțele aliate dislocate pe teritoriul României.

(8) Centrul Național Militar de Comandă coordonează dezangajarea forțelor armate la încetarea ostilităților militare.

(9) Pe timpul stării de urgență, coordonarea interinstituțională, în contextul apărării naționale, se realizează de către Ministerul Afacerilor Interne, sub conducerea ministrului afacerilor interne, conform legii, prin Departamentul pentru Ordine și Siguranță Publică.

(10) Coordonarea acțiunilor Ministerului Afacerilor Interne în contextul apărării naționale, pe timpul stării de asediu, de mobilizare ori de război și în caz de agresiune armată se realizează prin Departamentul pentru Ordine și Siguranță Publică și Departamentul pentru Situații de Urgență, conform competențelor instituționale.

Art. 8. – (1) Pentru asigurarea conducerii unitare, pe timpul stării de asediu, al stării de mobilizare și/sau al stării de război, în fiecare județ și în municipiul București se înființează, prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, funcția de comandant militar. Subordonarea acestuia se stabilește de către comandantul Centrului Național Militar de Comandă. Numirea și eliberarea din funcție a comandanților militari ai județelor și al municipiului București se face de către comandantul Centrului Național Militar de Comandă.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor, comandantul militar al județului/municipiului București conduce un comandament militar, constituit pe structura de bază a centrului militar județean/zonal, având reprezentanți ai structurilor teritoriale aparținând instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

(3) Atribuțiile comandantului militar și organizarea comandamentului militar județean/al municipiului București se stabilesc din timp de pace de către Statul Major al Apărării și se aprobă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(4) În scopul coordonării activităților, precum și pentru asigurarea funcționării infrastructurilor critice și furnizării serviciilor esențiale pentru forțele de apărare și populație, când situația o impune, la solicitarea comandantului militar al județului/municipiului București, din comandamentul militar pot face parte, temporar, după caz, reprezentanți ai serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ai celorlalte organe centrale din unitățile administrativ-teritoriale, structurilor teritoriale pentru probleme speciale din subordinea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, instituțiilor publice locale, operatorilor economici cu sarcini la mobilizare și război.

Art. 9. – Forțele destinate apărării se compun din forțele armate și forțele de protecție.

Art.10. – (1) Forțele armate cuprind Armata României, Jandarmeria Română, structurile din compunerea și subordinea Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale și alte formațiuni de apărare armată organizate potrivit legii.

(2) Necesarul de capacități al forțelor armate se determină prin procesul de analiză strategică a apărării, desfășurat la fiecare cinci ani, cu șase luni înainte de elaborarea Strategiei Naționale de Apărare a Țării.

Art. 11. – (1) Forțele de protecție cuprind: Poliția Română, Poliția de Frontieră Română, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General pentru Imigrări, Inspectoratul General de Aviație al Ministerului Afacerilor Interne, respectiv structurile operative care le coordonează activitatea, Administrația Națională a Penitenciarelor și structurile din compunerea și subordinea acestora, precum și serviciile voluntare pentru situații de urgență.

(2) Pe timpul stării de asediu, al stării de mobilizare și al stării de război forțele de protecție din Ministerul Afacerilor Interne încadrate cu funcționari publici cu statut special se militarizează.

Art.12. – (1) Organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale se stabilesc prin lege.

2) Forțele destinate apărării execută misiuni stabilite prin Constituție și prin lege, pe teritoriul statului român și în afara acestuia, astfel:

a) pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale;

b) de contribuție la apărarea colectivă;

c) pentru participarea la acțiuni privind menținerea sau restabilirea păcii;

d) de contribuție la securitatea României pe timp de pace;

e) de sprijin al autorităților în situații de urgență și de asistență umanitară.

(3) În cadrul misiunilor și operațiilor desfășurate împreună cu forțele aliate sau de coaliție, Ministerul Apărării Naționale, prin Statul Major al Apărării, poate transfera comanda operațională sau controlul operațional al forțelor puse la dispoziție, la nivel operativ și/sau tactic, comandantului aliat sau de coaliție care conduce misiunea sau operația respectivă sau primește comanda operațională sau controlul operațional al forțelor străine, în condițiile prevăzute în transferul de autoritate, care se realizează conform procedurilor stabilite în baza tratatelor la care România este parte.

(4) Procedurile și condițiile pentru transferul de autoritate se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(5) În situațiile manifestării riscurilor și amenințărilor militare, constatate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, poate fi ridicată gradual, capacitatea de luptă sau operațională a forțelor destinate apărării constituite la pace, în condițiile legii.

Art. 13. – (1) Forțele destinate apărării desfășoară activități de pregătire și instruire specifice, în comun, pe teritoriul statului român și pe teritoriul altor state, precum și în spațiul aerian și maritim internațional, cu respectarea dreptului internațional, potrivit necesităților militare, înțelegerilor tehnice și acordurilor încheiate în acest scop.

(2) Pentru desfășurarea acestor activități pe teritoriul statului român, forțele armate folosesc poligoanele și celelalte amenajări din dotare, precum și terenurile, aeroporturile, aerodromurile, porturile, spațiile și alte bunuri și servicii stabilite împreună cu autoritățile administrației publice sau persoane fizice ori juridice, în condițiile legii.

Art.14. – Resursele apărării naționale se constituie din resursele umane, financiare, materiale și de altă natură, pe care statul le asigură și le angajează în susținerea eforturilor de apărare a țării.

Art. 15. – Pregătirea populației pentru apărare se realizează potrivit legii.

Art. 16. – Pregătirea pentru apărare a persoanelor cu atribuții de conducere în domeniul administrației publice, la nivel central și local se planifică, organizează și desfășoară conform legii.

Art. 17. – Celelalte resurse, precum și pregătirea economiei și a teritoriului pentru apărarea națională se asigură în conformitate cu prevederile legii.

Art. 18. – Cheltuielile necesare organizării, înzestrării, mobilizării, întreținerii și instruirii efectivelor active și în rezervă, precum și finanțării lucrărilor de investiții ale

forțelor destinate apărării se suportă din bugetul de stat și din alte fonduri legal constituite.

Art. 19. – (1) Infrastructura teritorială se constituie din ansamblul lucrărilor și amenajărilor teritoriului care pot fi folosite în scopul apărării naționale. Pregătirea teritoriului pentru apărarea națională se asigură în conformitate cu prevederile legii.

(2) Infrastructura militară se constituie din ansamblul obiectivelor militare și zonelor militare restricționate, stabilite potrivit legii și care sunt folosite de forțele destinate apărării.

Art. 20. – (1) Ministerele, autoritățile administrației publice, operatorii economici indiferent de forma de proprietate, precum și celelalte persoane fizice și juridice care realizează obiective de investiții au obligația de a obține avizul Statului Major al Apărării conform legii, pentru amplasarea noilor obiective de investiții și dezvoltarea celor existente, în scopul încadrării acestora în infrastructura teritorială a sistemului național de apărare.

(2) Lista obiectivelor de investiții, precum și criteriile de realizare a acestora, pentru care este obligatoriu avizul prevăzut la alin. (1), se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 21. – (1) La instituirea stării de urgență sau de asediu, la declararea mobilizării ori a stării de război, operatorilor economici a căror activitate este nemijlocit legată de asigurarea resurselor necesare apărării, indiferent de forma de proprietate, li se interzice relocarea de pe teritoriul statului român a bunurilor și serviciilor. Pe această perioadă, pot fi rechiziționate bunuri și servicii aparținând operatorilor economici, instituțiilor publice, celorlalte persoane juridice și persoanelor fizice și pot fi chemați cetățeni apți de muncă pentru prestări de servicii în interes public, în condițiile prevăzute de lege.

(2) În funcție de evoluția amenințărilor, completarea cu resurse umane și materiale a unor structuri din cadrul forțelor destinate apărării poate fi dispusă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, odată cu ridicarea graduală a capacității de luptă sau operaționale, conform planurilor aprobate.

(3) La instituirea stării de asediu sau declararea mobilizării ori a stării de război, prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, operatorii economici prevăzuți la alin. (1) pot fi militarizați, conform legii. Nominalizarea, organizarea și funcționarea acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 22. – (1) Forțele destinate apărării constituie din timp de pace, rezerve proprii de armament, tehnică de luptă și bunuri care să asigure îndeplinirea misiunilor ce le revin, compensarea consumurilor și a pierderilor probabile, în condițiile legii.

(2) Constituirea și înlocuirea rezervelor proprii, nomenclatorul și nivelurile cantitative maxime și intangibile de constituire a acestora, precum și structura lor se aprobă conform legii.

(3) În vederea susținerii efortului național de apărare, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale constituie rezerve de stat și rezerve de mobilizare, constând în materii prime, materiale, echipamente și alte produse destinate intervențiilor operative pentru protecția populației, a economiei și pentru satisfacerea cererilor forțelor destinate apărării, potrivit legii.

(4) Înlocuirea periodică și transferul în economie al bunurilor din rezervele constituite se reglementează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 23. – Stadiul pregătirii populației, economiei și teritoriului pentru apărare se verifică, în condițiile legii, prin exerciții și antrenamente de mobilizare de către Statul Major al Apărării împreună cu Direcția Generală Management Operațional din Ministerul Afacerilor Interne și Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, pe baza planului aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Art. 24. – (1) Pe timpul stării de asediu, stării de mobilizare sau a stării de război, operatorii economici înregistrați în România, indiferent de modul de organizare și forma de proprietate a capitalului subscris, au obligația de a executa integral și în termenele stabilite, comenzile de furnizare/prestare a produselor, lucrărilor și serviciilor pentru apărare, încheiate în condițiile legii.

(2) Pe timp de pace, instituțiile și autoritățile administrației publice, operatorii economici înregistrați în România, indiferent de modul de organizare și forma de proprietate a capitalului subscris, au obligația de a executa, integral și în termenele stabilite, contractele de furnizare/prestare a produselor, lucrărilor și serviciilor pentru apărare, încheiate în condițiile legii.

Art. 25. – (1) Mecanismele de cooperare interinstituțională se constituie din ansamblul relațiilor stabilite între autoritățile și instituțiile publice pentru implementarea deciziilor și măsurilor pentru apărarea națională, potrivit atribuțiilor și responsabilităților prevăzute de lege.

(2) Mecanismele de cooperare interinstituțională asigură gestionarea integrată a riscurilor și amenințărilor în domeniul apărării, în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (2).

(3) Cooperarea interinstituțională se realizează în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Atribuțiile autorităților publice privind apărarea națională

Art. 26. – Parlamentul, Președintele României, Consiliul Suprem de Apărare a Țării și Guvernul României își exercită atribuțiile privind apărarea națională potrivit prevederilor constituționale și legilor țării.

Art. 27. – Guvernul României răspunde de organizarea activităților și de aplicarea măsurilor ce privesc apărarea națională și are următoarele atribuții:

a) coordonează activitățile de realizare a măsurilor de asigurare a capacității de apărare a țării și de asigurare a rezilienței;

b) asigură alocarea și utilizarea, potrivit legii, a resurselor financiare și materiale necesare organizării, înzestrării și mobilizării forțelor destinate apărării, întreținerii și instruirii efectivelor, menținerii în stare de operativitate a tehnicii și armamentului, precum și realizării lucrărilor de investiții pentru apărare;

c) asigură, din timp de pace, constituirea rezervelor materiale și a stocurilor de mobilizare și luptă necesare pe timp de război, pentru nevoile apărării și protecției populației, prin alocarea corespunzătoare a resurselor financiare necesare;

d) conduce, prin prefecti, activitățile cu caracter nonmilitar din județe și din municipiul București;

e) coordonează activitatea ministerelor și a celorlalte autorități ale administrației publice pentru asigurarea continuității guvernării, furnizarea serviciilor esențiale și a funcțiilor principale pentru apărare.

Art. 28. – Pentru punerea în aplicare a măsurilor și planurilor pentru apărarea națională, Ministerul Apărării Naționale are următoarele atribuții:

a) analizează nevoile de apărare a țării și propune autorităților constituționale măsurile privind organizarea și înzestrarea armatei, realizarea capacităților militare necesare, inclusiv cele destinate rezistenței armate, pregătirea populației și a teritoriului pentru apărare, precum și pentru creșterea rezilienței la întreg spectrul de amenințări;

b) elaborează și transmite către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, periodic, informări cu privire la potențialele riscuri și amenințări militare;

c) asigură coordonarea activităților specifice apărării a structurilor teritoriale ale instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, autorităților publice locale și operatorilor economici cu responsabilități în domeniul mobilizării prin organele militare teritoriale, care cuprind: centrele militare zonale, centrele militare județene și centrele militare ale sectoarelor municipiului București;

d) organizează, cu caracter permanent, pregătirea populației pentru apărare, în cooperare cu Ministerul Afacerilor Interne și autoritățile publice cu atribuții în domeniul educației;

e) organizează și conduce, din timp de pace, prin Statul Major al Apărării, executarea serviciului de luptă permanent în Armata României în scopul supravegherii, avertizării timpurii, intervenției cu forțe și mijloace și reacției imediate la riscurile și amenințările din spațiul de interes militar al României;

f) îndrumă și controlează, prin Statul Major al Apărării, împreună cu Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și în colaborare cu alte autorități abilitate, măsurile de pregătire luate de ministere, operatorii economici și instituțiile publice, în scopul realizării producției și prestărilor de servicii pentru forțele armate, întocmirii lucrărilor de mobilizare la locul de muncă și pregătirii teritoriului pentru apărare, precum și pentru asigurarea continuității funcționării infrastructurilor strategice și furnizării resurselor și serviciilor esențiale pentru forțele de apărare și nevoile populației.

Art. 29. – (1) Ministerele, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale răspund de executarea măsurilor de apărare a țării, fiecare în domeniul său de activitate, potrivit legii.

(2) La declararea mobilizării și a stării de război, conducătorii instituțiilor prevăzute la alin. (1) răspund direct de repartizarea resurselor privind: materiile prime, produsele industriale, bunurile alimentare, energia, transporturile, lucrările publice și comunicațiile. Cerințele forțelor destinate apărării se asigură cu prioritate.

Art. 30. – Autoritățile administrației publice locale, potrivit competenței, au, în timp de pace și în caz de mobilizare și de război, în raza lor teritorială, următoarele atribuții:

a) iau măsuri și creează condițiile necesare pentru îndeplinirea de către operatorii economici, instituțiile publice și persoanele fizice a dispozițiilor și măsurilor privind pregătirea populației, economiei și a teritoriului pentru apărare;

b) urmăresc și intervin pentru executarea cererilor prezentate de structurile din cadrul forțelor destinate apărării existente sau dislocate în raza lor teritorială pentru nevoile de completare a rezervelor proprii;

c) iau măsuri și creează condițiile pentru îndeplinirea măsurilor necesare pentru efectuarea de rechiziții de bunuri și servicii și chemări de persoane pentru prestări de servicii în interes public, stabilite potrivit legii;

d) întocmesc, actualizează și pun la dispoziție centrelor militare județene și ale sectoarelor municipiului București monografia economico-militară a unităților administrativ-teritoriale respective;

e) îndeplinesc orice alte atribuții referitoare la apărarea națională, potrivit legii.

CAPITOLUL IV

Sanctiuni

Art. 31. – Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea penală, contravențională, administrativă sau civilă, după caz.

Art. 32. – (1) Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 20 privind obținerea avizului sau nerespectarea condițiilor prevăzute în aviz;

b) neîndeplinirea de către operatorii economici a obligațiilor prevăzute la art. 24 alin. (2);

c) împiedicarea organelor de control de a îndeplini atribuțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se constată și sancțiunile se aplică, în conformitate cu reglementările în vigoare, de personalul special împuternicit de ministrul apărării naționale, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se constată, în conformitate cu reglementările în vigoare, de personalul special împuternicit de președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

Art. 33. – Sumele provenite din amenzile aplicate în conformitate cu dispozițiile art. 32 se fac venit integral la bugetul de stat.

Art. 34. – Dispozițiile prezentului capitol privitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 35. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 355/2009 privind regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 25 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) comandanții militari din județe și municipiul București, numiți de comandantul Centrului Național Militar de Comandă, pentru județele respective/municipiul București.”

Art. 36. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 7 iulie 1994, cu modificările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ Legea apărării naționale a României	
Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ	
2.1 Sursa proiectului de act normativ	Hotărârea Parlamentului nr. 42/2021 pentru acordarea încrederii Guvernului, Anexa nr. 2 – Program de guvernare 2021-2024, Ministerul Apărării Naționale, Cap. VI. Elaborarea și îmbunătățirea cadrului normativ specific domeniului apărării și calității vieții personalului.
2.2. Descrierea situației actuale	<p>Din perspectiva Strategiei naționale de apărare a țării pentru perioada 2020-2024, asigurarea unui cadru legislativ coerent și aplicat are menirea de a contribui la modernizarea instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării naționale. În perioada 2020-2024 este necesară adaptarea cadrului legislativ în domeniul apărării naționale, pentru a oferi instituțiilor naționale responsabile instrumentele necesare racordării prompte și flexibilitatea de a gestiona provocările la adresa apărării și securității naționale.</p> <p>Transformările mediului global de securitate sunt caracterizate de accentuarea interdependențelor și impredictibilității, precum și de dificultatea de a delimita riscurile și amenințările de tip clasic de cele hibride.</p> <p>Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, cu modificările ulterioare, în vigoare la acest moment, a fost elaborată și adoptată înainte de revizuirea Constituției în 2003 și anterior dobândirii de către România a statutului de stat membru NATO și UE. Acest considerent, precum și necesitatea de adaptare și reformare a domeniului apărării impun adoptarea unui nou act normativ.</p> <p>Mai mult decât atât, în perioada 1994-2022, au fost adoptate o serie de acte normative care cuprind reglementări cu impact asupra structurii sistemului național de apărare, a organizării și funcționării forțelor armate la pace, precum: <i>Legea nr. 395/2005 privind suspendarea pe timp de pace a serviciului militar obligatoriu și trecerea la serviciul militar pe bază de voluntariat</i>, cu modificările ulterioare, <i>Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului</i>, cu modificările și completările ulterioare, <i>Legea nr. 15/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative</i>, <i>Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență</i>, aprobată cu modificările și completările ulterioare prin <i>Legea nr. 15/2005</i>, <i>Legea nr. 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare</i>, republicată, cu modificările ulterioare și <i>Legea nr. 203/2015 privind planificarea apărării</i>, cu modificările ulterioare.</p> <p>Prin urmare, adoptarea prezentului proiect de act normativ este necesară și din perspectiva armonizării cadrului normativ incident domeniului apărării, precum și din necesitatea abordării apărării naționale în contextul apărării colective în cadrul Alianței Nord-Atlantice și a Politicii de Securitate și Apărare Comună a Uniunii Europene.</p>
2.3. Schimbări preconizate	<p>Prin soluțiile prefigurate prin prezentul proiect de lege se definește în mod cuprinzător apărarea națională. De asemenea, au fost introduse noi abordări ale relațiilor specifice domeniului apărării, la nivel conceptual, cât și instituțional, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none">- norma nu se mai raportează la „doctrina militară”, ci la documentele de planificare a apărării la nivel național și departamental, în vederea asigurării cadrului normativ de implementare a Strategiei naționale de apărare a țării

(SNA) și a Strategiei militare (SM). Astfel, sunt prevăzute tipurile de forțe care participă la executarea acțiunilor prin care se implementează deciziile și măsurile necesare apărării țării și modalitatea de determinare a necesarului de capabilități. Nu în ultimul rând, proiectul de act normativ prevede rolul Ministerului Apărării Naționale de integrare și conducere, într-o concepție unitară, a acțiunilor tuturor forțelor participante la apărarea țării, conform planurilor în vigoare.

- realizează cadrul normativ intern necesar implementării deciziilor adoptate în cadrul organizațiilor în care România este membru;
- corelat asigură cadrul legal pentru transferul de autoritate și completează domeniul Legii nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu modificările și completările ulterioare;
- statuează principiul conducerii unice, interinstituționale la nivel strategic;
- stabilește competențele și modalitatea de angajare a capabilităților militare și nonmilitare, constituite la pace, în situația amenințărilor hibride care nu impun instituirea uneiia dintre măsurile excepționale prevăzute la art. 93 din Constituția României, republicată sau dispunerea uneiia dintre măsurile prevăzute la art. 92 din Constituție;
- asigură cadrul legal pentru angajarea capabilităților militare și nonmilitare în afara teritoriului statului român pentru protejarea cetățenilor români aflați în pericol;
- reglementează procesul periodic de desfășurare a Analizei Strategice a Apărării (ASA), în corelare cu elaborarea SNA;
- asigură coerență efortului național de apărare și inițierea eficientă a măsurilor de răspuns, precum și a necesității de adaptare și conjungare a acțiunilor tuturor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării prin militarizarea forțelor de protecție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Pentru realizarea unei tranziții fluente între diferitele faze ale operației de apărare și pentru asigurarea unui răspuns național omogen, este obligatorie coordonarea și sincronizarea, în special la nivel operativ și tactic, a acțiunilor desfășurate de către toate instituțiile din categoria celor destinate apărării. Astfel, militarizarea structurilor MAI la starea de asediu, mobilizare sau război, va genera o serie de avantaje operaționale esențiale în ceea ce privește crearea unei imagini strategice integrate, capacitatea de coordonare a forțelor și de planificare a acțiunilor. Totodată, va crește capacitatea de integrare a forțelor MAI, în cadrul dispozitivelor constituite în interiorul teritoriului național și va asigura un grad ridicat de interoperabilitate și complementaritate a acțiunilor în raport cu forțele militare, pe timpul diferitelor misiuni de asigurare a securității și protecției populației;
- corelează misiunile esențiale ale Armatei României, potrivit prevederilor Constituției României, republicată și în acord cu tratatele internaționale la care România este parte, prin raportare la riscurile și amenințările la adresa valorilor constituționale și a intereselor și obiectivelor naționale de securitate în domeniul apărării.

Prevederile noului proiect de lege clarifică o serie de aspecte în ceea ce privește competențe, proceduri și modalități de organizare, funcționare a structurilor care au responsabilități în domeniul reglementat.

2.4. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 3-a
Impactul socioeconomic

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în

Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.

vigoare a actului normativ.	
3.2. Impactul social	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.4. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Proiectul de act normativ nu are impact în acest domeniu.
3.9. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- în mii lei (RON) -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2025	2026	2027	2028	
1	2024					
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de cheltuieli:						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli						

4.3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
4.8. Alte informații	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 5-a						
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ	După adoptarea prezentului proiect de act normativ se vor elabora în vederea implementării noilor dispoziții în Hotărâri ale Guvernului, ordine și alte reglementări conexe.					
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE	Prezentul act normativ nu transpune legislația UE și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.					
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	Prezentul act normativ nu transpune legislația UE și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.					
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
5.6. Alte informații	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 6-a						
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ						
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Nu este cazul.					
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					

6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Este necesar avizul CSAT și avizul Consiliului Legislativ.
6.6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	Au fost respectate dispozițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare a) proiectul de act normativ a fost publicat pe site-ul Ministerului Apărării Naționale la data de..... 01-04-2024 b) recomandările scrise s-au putut transmite în termen de 10 zile calendaristice de la publicarea pe site-ul Ministerului Apărării Naționale
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	Nu este cazul.
8.2. Alte informații	Nu au fost identificate.

În considerarea celor menționate, a fost elaborat prezentul proiect de Lege a apărării naționale a României.

MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ANGEL TÎLVĂR

În considerarea celor menționate, a fost elaborat prezentul proiect de Lege a apărării naționale a României.

AVIZĂM FAVORABIL:

VICEPRIM-MINISTRU,

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

MARIAN NEACȘU

LUMINIȚA-TEODORA ODOBESCU

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE

MINISTRUL FINANTELOR

MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

MARCEL-IOAN BOLOȘ

**p. DIRECTORUL SERVICIULUI ROMÂN
DE INFORMAȚII**

**DIRECTORUL SERVICIULUI DE
TELECOMUNICAȚII SPECIALE**

RĂZVAN IONESCU

IONEL-SORIN BĂLAN

**p. DIRECTORUL SERVICIULUI
DE INFORMAȚII EXTERNE**

**DIRECTORUL SERVICIULUI
DE PROTECȚIE ȘI PAZĂ**

GABRIEL VLASE

LUCIAN-SILVAN PAHONȚU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

MINISTRUL EDUCAȚIEI

ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

LIGIA DECA

**MINISTRUL ECONOMIEI,
ANTREPRENORIATULUI ȘI
TURISMULUI**

ȘTEFAN-RADU OPREA